

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 10.

Vydána dne 28. února 1933.

Obsah: (38. a 39.) 38. Zákon o dani z elektrických zdrojů záření. — 39. Nařízení, kterým se provádí zákon o dani z elektrických zdrojů záření.

38.

Zákon ze dne 24. února 1933 o dani z elektrických zdrojů záření.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

Předmět daně.

§ 1.

(1) Dani podle tohoto zákona jsou podrobeny:

1. elektrické žárovky mimo uhlovláknové,
2. elektronové lampy mimo usměrňovací,
3. uhlíky osvětlovací,
4. ostatní elektrické zdroje záření, na př. žárovky uhlovláknové, lampy rtuťové, lampy a trubice neonové a pod.

(2) Regenerované elektrické žárovky jsou podrobeny stejné dani jako nové.

(3) Vládním nařízením mohou býti i jiné regenerované elektrické zdroje záření podrobeny zdanění podle zásad tohoto zákona.

Základ a sazba daně.

§ 2.

(1) Daň z elektrických žárovek (§ 1, odst. 1., č. 1) se řídí podle jmenovitého příkonu (ve wattech) a činí za žárovku

do 60 voltů a do 5 wattů	0'20 Kč,
nad tyto hranice do 40 wattů	1'20 Kč,
nad 40 do 60 wattů	2'20 Kč,
nad 60 do 75 wattů	3'— Kč,

nad 75 do 100 wattů	4'— Kč,
nad 100 do 150 wattů	5'— Kč,
nad 150 do 200 wattů	6'50 Kč,
nad 200 do 300 wattů	8'— Kč,
nad 300 do 500 wattů	10'— Kč,
nad 500 wattů	10'— Kč

s přírážkou 2'50 Kč za každých dalších i začetých 100 wattů.

(2) U žárovek vícevláknových platí se daň podle úhrnného jmenovitého příkonu všech vláken.

(3) Daň z elektronové lampy (§ 1, odst. 1., č. 2) činí 10 Kč.

(4) U předmětů ostatních (§ 1, odst. 1., č. 3 a 4) činí daň 25% z ceny těchto předmětů.

(5) Cenou, ze které se daň platí (odst. 4.), jest cena účtovaná výrobcem odběrateli. Při vlastní spotřebě a při každém jiném odbytu než na prodej musí býti daň zapravena aspoň z ceny za ten který druh v tuzemsku docilované.

(6) Pro výměru daně jest směrodatný původní údaj ceny účtované odběrateli, nebylo-li úředním šetřením zjištěno nebo dodatečně ohlášeno, že daň měla býti zaplácena z ceny vyšší.

(7) Považuje-li finanční úřad I. stolice cenu, z níž se daň zapravuje, proti ceně obecné za příliš nízkou, vyměří daň podle částky, kterou uzná za cenu obecnou.

(8) Do základu daně u předmětů tuzemské výroby se nepočítá daň podle tohoto zákona, daň z obratu, vnější obaly a dopravní výlohy, pokud byly vedle ceny zvlášť účtovány.

(9) Cenou, ze které se daň platí při dovozu z ciziny, jest cena, za kterou zboží bylo do tuzemska prodáno, beze srážky jakéhokoliv druhu, zvýšená o clo a výlohy spojené s dopravou k celní hranici.

(10) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

Platební povinnost a splatnost daně.

§ 3.

(1) Daň jest povinen platiti:

1. kdo v tuzemsku vyrábí předměty této dani podrobené pro další prodej nebo odbyt,

2. kdo je vyrábí pro vlastní potřebu,

3. při dovozu poplatník celní pohledávky (§ 8 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n.).

(2) Povinnost platiti daň vzniká v případě odst. 1., bodu 1, před vypravením předmětů z výrobního podniku, v případě odst. 1., bodu 2, před použitím k vlastní potřebě a v případě odst. 1., bodu 3, při vzniku platební povinnosti (§ 85 celního zákona).

(3) Daň je splatna v případě odst. 1., bodu 1 a 2, do konce příštího měsíce za veškeré, v jednom kalendářním měsíci provedené poplatné úkony, v případě odst. 1., bodu 3, při splatnosti celní pohledávky (§ 96 celního zákona).

Ohlašování poplatných úkonů a placení daně.

§ 4.

Ohlašování poplatných úkonů a placení daně bude stanoveno vládním nařízením.

Vrácení daně.

§ 5.

(1) Za podmínek stanovených vládním nařízením finanční úřad I. stolice povolí vrácení nebo přenos daně z předmětů již zdaněných, které byly vráceny výrobci.

(2) O vrácení daně v případech zpětného vývozu zdaněného zboží do ciziny platí ustanovení § 105 celního zákona.

Osvobození od daně.

§ 6.

Předměty uvedené v § 1, které jsou vyváženy do celní ciziny, jsou od daně osvobozeny za podmínek stanovených vládním nařízením.

Úroky z prodlení.

§ 7.

Nebyla-li daň podle tohoto zákona odvedena v předepsané lhůtě (§ 3, odst. 3.), jest ode dne splatnosti až do zaplacení dlužných částek platiti úroky z prodlení ve výši stanovené pro přímé daně.

Promlčení a vymáhání daně.

§ 8.

(1) O promlčení a vymáhání daně podle tohoto zákona platí obdobně předpisy pro daně přímé.

(2) Daň požívá přednostního zákonného zástavního práva na výrobním podniku s veškerým příslušenstvím; jde-li o daňový nedoplatek starší jednoho roku, jest přednostní právo na tom závislé, že nedoplatek bude nejdéle do jednoho roku počínajíc dnem po splatnosti příslušné daňové částky zajištěn ve veřejných knihách.

(3) Při dovozu platí obdobně ustanovení §§ 102 a 104 celního zákona.

Důchodkový dozor.

§ 9.

(1) Kdo v tuzemsku předměty podrobené dani vyrábí nebo prodává, jest povinen ohlásiti příslušnému finančnímu úřadu tento podnik s vyznačením místností výrobních, prodejních a skladních, jakož i každou pozdější podstatnou změnu těchto skutečností; výrobce jest dále povinen o výrobě (příjmu) a odbytu (vydání) konati zápisy.

(2) Také ten, kdo tyto předměty vyrábí pro vlastní potřebu nebo k jakémukoli jinému odbytu, podléhá ustanovení odst. 1.

(3) Výrobci jsou povinni podnik zvenčí zřetelně označiti.

(4) Předměty podrobené dani musí býti před vypravením z výrobního podniku — při dovozu z ciziny při přestupu celní hranice — zřetelně označeny místem původu, značkou výrobce a u zárovek též jejich jmenovitým příkonem (ve watech) a napětím (ve voltech).

(5) Výrobce jest povinen vydati každému odběrateli předmětů podrobených dani stvrzenku o jejich zdanění.

(6) Odběratel předmětů této dani podrobených z výrobního podniku jest povinen žádati od výrobce, aby mu byla vydána stvrzenka

podle odst. 5.; neobdrží-li stvrzenku, jest povinen ohlásiti to neprodleně příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu.

(7) Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 10.

(1) Veškeré podniky, které vyrábějí nebo prodávají předměty podrobené dani, podléhají důchodkovému dozoru.

(2) Organové tímto dozorem pověřeni jsou oprávněni ve dne kdykoliv a jindy, je-li podnik v činnosti, nebo dostaví-li se s orgánem obce nebo s jinou úřední osobou, do podniku a místností s ním spojených vstupovati, tam podle potřeby prodlévati, zjišťovati zásoby vyrobených předmětů podrobených dani, žádati od podnikatele nebo jeho zástupce potřebné vysvětlivky, nahlížeti do předepsaných zápisů, dále do účtů, ceníků, dopravních listin a jiných dokladů, pokud tyto pomůcky mohou sloužiti jako doklady pro kontrolu této daně, činiti z nich výpisy, po případě je na stvrzenku odebrati a po úředním upotřebení vrátiti; při tom jsou povinni zachovávat i vyšetřených okolnostech nejpřísnější tajemství.

(3) Ustanovení předchozí platí také obdobně pro ty, kdož předměty podrobené dani vyrábějí pro vlastní spotřebu nebo k jakémukoli jinému odbytu.

(4) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn, má-li odůvodněnou domněnku, že předcházející ustanovení nepostačují k zajištění daně, dáti výrobce (§ 9, odst. 1.) pod zostřený úřední dozor, záležející v tom, že se výrobci uloží povinnost hlásiti množství a způsob uložení vyrobených předmětů podrobených dani, jakož i hlásiti předem každé jejich vypravení z podniku a konati podrobné zápisy o jejich výrobě, příjmu a vydání. Kromě toho může finanční úřad žádati složení jistoty za daň.

(5) Finanční úřad I. stolice může, uzná-li to vhodným, zaříditi stálý úřední dozor na svůj náklad. Byl-li výrobce pro zkrácení daně trestán, může finanční úřad I. stolice naříditi stálý úřední dozor na jeho náklad.

Poskytování pomoci.

§ 11.

(1) Státní a jiné veřejné úřady nebo orgány jsou povinny v mezích své působnosti poskytovat pomoc při provádění ustanovení tohoto zákona.

(2) Dopravní podniky jsou povinny podávati k dožádání fin. úřadu I. stolice tomuto

úřadu výkazy o dopravě zboží a dovoliti orgánům pověřeným prováděním tohoto zákona, aby v úředních hodinách nahlížely do dopravních záznamů.

Příslušnost finančních úřadů.

§ 12.

(1) Věcně příslušným finančním úřadem I. stolice pro tuto daň jest v zemi České a na území bývalé zemské politické správy na Moravě okresní finanční ředitelství, na území bývalé zemské politické správy ve Slezsku finanční inspektorát, v zemích Slovenské a Podkarpatoruské finanční ředitelství. Při dovozu je věcně příslušným celní úřad.

(2) Místní příslušnost finančních úřadů I. stol. řídí se sídlem podniku. Při dovozu jest místně příslušným onen celní úřad, který předměty podrobené dani projednává do volného oběhu.

Opravné prostředky.

§ 13.

(1) Rozhodnutí a opatření ve věcech této daně vydávají úřady označené v § 12.

(2) Odvolání proti rozhodnutí a opatření jest podati do třiceti dnů písemně u úřadu, který rozhodnutí neb opatření vydal.

(3) Rozhodnutí a opatření ve věcech daně musí obsahovati označení úřadu, u kterého, a lhůtu, ve které má býti opravný prostředek podán.

(4) O odvolání rozhoduje s konečnou platností finanční úřad II. stolice (v zemi České a na území bývalé zemské politické správy na Moravě zemské finanční ředitelství v Praze a v Brně, na území bývalé zemské politické správy ve Slezsku finanční ředitelství v Opavě, v zemi Slovenské generální finanční ředitelství v Bratislavě, v zemi Podkarpatoruské hlavní finanční ředitelství v Užhorodě).

(5) Finančnímu úřadu II. stolice jako odvolací stoleci přísluší při rozhodování o odvolání táž práva jako I. stoleci a může tato stolice také rozhodovati o daňové povinnosti a naříkanou daň zvýšiti.

(6) Odvolání nemá odkládacího účinku co do placení a vymáhání daní.

(7) Odvolání podaná na nepřislušném místě vrátí se straně s příslušným poučením. Odvolání podaná opožděně se zamítnou a proti zamítnutí lze se odvolati k finančnímu úřadu II. stolice.

(8) Odvolací lhůta počíná dnem po doručení.

(9) Při počítání lhůty se nepočítají dny poštovní dopravy, byl-li opravný prostředek podán včas poštovnímu úřadu na úřední potvrzení.

(10) Případne-li poslední den lhůty na neděli nebo státem uznaný svátek nebo památný den, končí se lhůta teprve příštím dnem všedním.

(11) O opravných prostředcích při dovozu platí ustanovení §§ 110 až 112 celního zákona.

Trestní ustanovení.

§ 14.

(1) Jakékoliv zkrácení nebo zatajení daně podle tohoto zákona trestá se jako těžký důchodkový přestupek pěti až dvacetinásobkem zkrácené daně. Jiné přestupky tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných trestají se peněžitým trestem do 5.000 Kč.

(2) Je-li peněžitý trest uložený podle tohoto zákona nedobytný, nastoupí místo něho náhradní trest vězení (uzamčení) od jednoho dne do jednoho roku. Náhradní trest vězení (uzamčení) se stanoví jeden den za 100 až 300 Kč podle míry provinění a podle výdělečných, důchodových, majetkových a jinakých osobních poměrů vinníka.

(3) Úřady a důchodkové soudy rozhodující o přestupcích tohoto zákona hodnotí provedené důkazy podle volného uvážení.

(4) Trestnost přestupků promlčuje se ve třech letech počínajíc dnem, kterého přestupek byl spáchán.

(5) Ustanovení důchodkového trestního zákona o nejvyšší výměře peněžitých trestů platí jen tehdy, když místo peněžitého trestu, převyšujícího tuto nejvyšší výměru, uloží se trest na svobodě.

(6) Jinak platí o stíhání a trestání přestupků tohoto zákona a nařízení podle něho vydaných v zemích Slovenské a Podkarpatské třicátkový řád s instrukcí k němu z roku 1842 a hlava IX. zák. čl. XI/1909, o správě veřejných daní, na ostatním území republiky Československé pak důchodkový trestní zákon z roku 1835, s doplňky a nařízeními k nim vydanými.

Propadnutí.

§ 15.

(1) Předměty podrobené dani, uložené

jinde než v místnostech ohlášených podle § 9, nebo jichž zdanění se řádně neprokáže, mohou býti u osob uvedených v § 9 prohlášeny finančním úřadem za propadlé, nehledíc k tomu, komu patří a zdali se proti určité osobě zavede důchodkové trestní řízení.

(2) Orgánové pověření důchodkovým dozorem jsou v tomto případě oprávněni postarati se na útraty dotčených osob o bezpečné uschování takových předmětů až do rozhodnutí příslušného finančního úřadu.

Ustanovení o prodejních cenách.

§ 16.

(1) Nejvyšší prodejní ceny předmětů podrobených dani mohou býti stanoveny vládním nařízením po slyšení Ústředny obchodních a živnostenských komor a ústředních organizačních zájmových.

(2) Přestupky vládního nařízení vydaného podle odst. 1. tohoto paragrafu trestají okresní úřady pokutou od 100— Kč do 50.000— Kč a v případě nedobytnosti náhradním trestem vězení podle míry zavinění nejdéle však v trvání tří měsíců.

(3) Jestliže povinnosti uložené vládním nařízením vydaným podle odst. 1. tohoto paragrafu poruší právnická osoba nebo jiný soubor osob, lze uložit trest orgánu, jenž jest podle právních předpisů povolán je v tom směru zastupovati. Tento orgán, nejde-li o osobu fysickou, má právo a na vyzvání úřadu povinnost ustanoviti za sebe jednu nebo více osob, které jsou pak zodpovědny za zachování předpisů. Přesunutí placení pokut uložených podle předchozích ustanovení odpovědným orgánům a zástupcům na právnické osoby a jiné soubory osob, o něž jde, jest zakázáno. Úmluvy tomu odporující jsou právně neúčinné. Právnické osoby a jiné soubory osob ručí však rukou společnou a nerozdílnou s potrestaným za pokuty a náklady řízení uložené odpovědným orgánům a zástupcům.

Ustanovení přechodná a závěrečná.

§ 17.

Zásoby předmětů podrobených dani uložené v den, kdy zákon nabyl účinnosti, mimo výrobní podnik, jakož i předměty, které jsou toho dne v dopravě, jsou podrobeny dodatečnému zdanění. Daň jest povinen zaplatiti ten, u něhož jsou předměty uloženy, případně příjemce těchto předmětů nejpozději do 3 měsíců ode dne účinnosti zákona. Podrobnosti stanoví vládní nařízení.

§ 18.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem 1. března 1933; provede jej ministr financí v dohodě se zúčastněnými ministry.

T. G. Masaryk v. r.

Malypetr v. r.

Dr. Trapl v. r.

39.

Vládní nařízení

ze dne 26. února 1933,

kterým se provádí zákon o dani z elektrických zdrojů záření.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 24. února 1933, č. 38 Sb. z. a n., o dani z elektrických zdrojů záření:

§ 1.

K § 1 zákona.

(1) Elektronovými lampami podle § 1, odst. 1., č. 2, zákona rozumějí se takové lampy, kterých lze použít pro účely bezdrátové telegrafie a telefonie.

(2) Za uhlíky osvětlovací podle § 1, odst. 1., č. 3, zákona považují se uhlíky (roubíky), pokud jejich váha na jeden metr délky nepřesahuje 1 kg. Délkou rozumí se délka střední osy uhlíků bez zřetele na jejich tvar. Váha jednoho metru délky uhlíků vypočítá se zpravidla tak, že se zváží několik kusů nebo celý svazek roubíků a z poměru váhy k celkové délce těchto vypočítá se váha vypadající na délku jednoho metru.

(3) Předměty uvedené v § 1 zákona podléhají dani, nejen když se z výrobního podniku vypravují nebo z ciziny dovážejí samy o sobě, nýbrž i když se z výrobního podniku vypravují nebo z ciziny dovážejí ve spojení s jinými věcmi.

(4) Elektrické lampy usměrňovací, kterých se používá ku přeměně elektrického proudu střídavého na stejnosměrný, jakož i Röntgenovy lampy dani nepodléhají.

§ 2.

K § 2 zákona.

(1) Příkonem (skutečným) jest spotřeba elektrické energie v žárovce ve wattech při

napětí na ní vyznačeném. Jmenovitý příkon jest příkon ve wattech vyznačený na žárovce.

(2) Mezi příkonem jmenovitým a příkonem skutečným jest přípustná odchylka $\pm 10\%$ pro žárovky do 60 wattů a $\pm 7\%$ pro žárovky nad 60 wattů od jmenovitého příkonu.

(3) Obdrží-li výrobce za předměty podrobené dani (§ 1, odst. 1., č. 3 a 4, zákona) dodatečně doplatek nad cenu původně účtovanou, jest povinen tento doplatek ohlásiti a zdaniti způsobem předepsaným pro zaplacení daně do konce příštího měsíce následujícího po dni, kterého doplatek obdržel.

(4) Cenou obecnou rozumí se cena, která se v době dodávky obvykle platí při stejném rozsahu odběru za předměty stejného nebo podobného druhu v místě výrobního podniku.

§ 3.

K § 4 zákona.

(1) Daň se platí v hotovosti u poštovního úřadu šekovým vplatním lístkem poštovní spořitelny nebo převodem za použití šekových vplatních lístků na účet místně příslušného berního úřadu. Na rubu složenky nutno vyznačiti, že jde o platbu daně z elektrických zdrojů záření, za který měsíc a za který rok.

(2) Výrobce jest povinen vyhotoviti za každý kalendářní měsíc dvojmo měsíční účet o odbytu předmětů do tuzemska a k vlastní potřebě obsahující úhrnný počet předmětů podle jednotlivých druhů, připadající daň a u předmětů uvedených v § 1, odst. 1., č. 3 a 4, zákona též jejich cenu. Oba stejnopisy tohoto měsíčního účtu zašle výrobce příslušnému důchodkovému kontrolnímu úřadu do 14. dne následujícího měsíce.

(3) Finanční úřad I. stolice jest oprávněn stanoviti určitý vzorec měsíčního účtu, případně o úpravě tohoto vzorce dohodnouti se s podnikem.

(4) Při dovozu z ciziny platí se daň jako součást celní pohledávky (§§ 8 a 96 celního zákona ze dne 14. července 1927, č. 114 Sb. z. a n., a § 197 vládního nařízení ze dne 13. prosince 1927, č. 168 Sb. z. a n., jímž se provádí celní zákon).

§ 4.

K § 5 zákona.

(1) Vrácení nebo přenos daně z předmětů již zdaněných povolí finanční úřad I. stolice ze zásilek, které byly výrobcí vráceny buď, že nenašly odběratele, nebo byly jím vráceny bě-